

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ewaen Fred Ogieriakhi

Kostjad: Minister for Justice and Equality (Iirimaa), Attorney General, An Post

Eelotsuse küsimused

1. Kas saab väita, et EL-i kodaniku abikaasa, kes ei olnud kõnealusel ajal ise liikmesriigi kodanik, on direktiivi 2004/38/EÜ⁽¹⁾ artikli 16 lõike 2 tähenduses „koos liidu kodanikuga elanud vastuvõtvast liikmesriigis seaduslikult ja pidevalt viis järjestikust aastat”, kui abielu oli sõlmitud 1999. aasta mais, elamisõigus antud 1999. aasta oktoobris ning hiljemalt 2002. aasta alguses olid pooled otsustanud lahus elada ja 2002. aasta lõpus elas kumbki uue elukaaslasega?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja võttes arvesse, et kolmanda riigi kodanik, kes taotleb artikli 16 lõike 2 alusel alalist elamisõigust, tuginedes sellele, et ta oli enne 2006. aasta aprilli elanud liikmesriigis pidevalt viis järjestikust aastat, peab samuti tõendama, et tema riigis elamine oli kooskõlas muu hulgas määruse nr 1612/68⁽²⁾ artikli 10 lõikes 3 sätestatud nõuetega, siis kas asjaolu, et EL-i kodanik lahkus väidetava viieaastase perioodi ajal ühisest elukohast ja kolmanda riigi kodanik hakkas seejärel elama teise isikuga uues elukohas, mida ei muretsenud ega andnud kasutada tema (endine) EL-i kodanikust abikaasa, tähendab, et määruse nr 1612/68 artikli 10 lõike 3 nõuded ei ole täidetud?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja teisele eitav, siis kas selle hindamisel, kas liikmesriik on valesti üle võtnud või jätnud muul viisil nõuetekohaselt kohaldamata 2004. aasta direktiivi artikli 16 lõike 2, on asjaolu, et siseriiklik kohus, kes arutab liidu õiguse rikkumisest tuleneva kahju hüvitamise nõuet, on pidanud vajalikuks taotleda hageja alalise elamise õigust puudutava sisulise küsimuse kohta Euroopa Kohtu eelotsust, iseenesest tegur, mida siseriiklik kohus võib arvesse võtta selle hindamisel, kas liidu õiguse rikkumine oli ilmne?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

⁽²⁾ Nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (EÜT 1968, L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 15).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal administratif de Pau (Prantsusmaa) 6. mail 2013 — Khaled Boudjlida versus Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Kohtuasi C-249/13)

(2013/C 189/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal administratif de Pau

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Khaled Boudjlida

Vastustaja: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Eelotsuse küsimused

1. Milline sisu on kolmanda riigi kodaniku, kes viibib riigis ebaseaduslikult ja kelle kohta tuleks teha tagasisaatmisotsus, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 määratletud õigusel olla ära kuulatud? Konkreetsemalt, kas see õigus sisaldab õigust saada võimalus analüüsida kõiki asjaolusid, mida talle ette heidetakse seoses riigis viibimise õigusega, väljendada suuliselt või kirjalikult arvamust pärast piisavat mõtlemisaega ja saada abi enda valitud nõustajalt?
2. Kas vajadusel tuleb kõnealust sisu kohandada või piirata, võttes arvesse eespool viidatud 16. detsembri 2008. aasta⁽¹⁾ direktiivis sätestatud tagasisaatmispoliitika üldise huvi eesmärki?
3. Kui vastus on jaatav, siis millised on lubatavad kohandused ja milliste kriteeriumide alusel tuleks need kindlaks määrata?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT L 348, lk 98).

7. mail 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Bulgaaria Vabariik

(Kohtuasi C-253/13)

(2013/C 189/26)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Heller, O. Beynet, P. Mihaylova)

Kostja: Bulgaaria Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Bulgaaria Vabariik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/73/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ, artikli 3 lõike 3 ja I lisa punkti 1 alapunkti a teise taande ning alapunktide b, d, f, h ja i ülevõtmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Bulgaaria Vabariik rikkunud selle direktiivi artikli 54 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- mõista Bulgaaria Vabariigilt vastavalt ELTL artikli 260 lõikele 3 komisjonile direktiivi 2009/73/EÜ ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest välja karistusmaks 8 448 eurot päevas alates käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse väljakuulutamisest;
- mõista kohtukulud välja Bulgaaria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise meetmete võtmise tähtaeg möödus 3. märtsil 2011.

⁽¹⁾ ELT L 211, lk 94.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Ireland (Iirimaa) 13. mail 2013 — Peter Flood versus Health Service Executive

(Kohtuasi C-255/13)

(2013/C 189/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Ireland

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Peter Flood

Vastustaja: Health Service Executive

Eelotsuse küsimus

Kas liikmesriigi (edaspidi „esimene liikmesriik”) kodanikku, kes on kindlustatud ja kes on olnud 11 aastat raskelt haige tõsise terviserikke tõttu, mis ilmnis esimest korda ajal, mil isiku

elukoht oli esimeses liikmesriigis, kuid mil ta viibis puhkusel teises liikmesriigis (edaspidi „teine liikmesriik”), tuleb pidada määruse nr 883/2004⁽¹⁾ artikli 19 lõike 1 tähenduses — või siis, teise võimalusena, artikli 20 lõike 1 mõttes — nimetatud teises liikmesriigis „viibivaks” ajavahemikul, mil kõnealune isik on tegelikkuses olnud sunnitud jääma oma ägeda haiguse ja eriarstiabi läheduse tõttu kõnealusesse teise liikmesriiki?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Sigmaringen (Saksamaa) 13. mail 2013 — Sevda Aykul versus Land Baden-Württemberg

(Kohtuasi C-260/13)

(2013/C 189/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Sevda Aykul

Vastustaja: Land Baden-Württemberg

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/126/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 lõikest 1 tuleneva kohustusega tunnustada vastastikku liikmesriikide väljastatud juhilubasid on vastuolus Saksamaa Liitvabariigi siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt tuleb õigus kasutada Saksamaal välismaist juhiluba tagantjärele halduskorras ära võtta, kui välismaise juhiloa omanik juhib Saksamaal mootorsõidukit narkojoobes, mistõttu ei ole ta Saksa õigusnormide kohaselt sobiv sõidukit juhtima?
2. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas see kehtib ka juhul, kui juhiloa väljastanud liikmesriik, kellele on narkojoobes sõidukijuhtimine teada, jätab meetmed võtmata ja seetõttu jääb välismaise juhiloa omanikust tulenev oht püsima?